

Sygn. akt. IV Ka 1184/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Danuta Flinik - sprawozdawca

Sędziowie SSO Danuta Lesiewska

SSO Włodzimierz Wojtasiński

Protokolant sekr. sądowy Dominika Marcinkowska

przy udziale Jarosława Bittnera- Prokuratora Prokuratury Okręgowej
w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2014 roku

sprawy **H. K.**

oskarżonego z art. 178a§4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 7 listopada 2013 roku sygn. akt XVI K 2372/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności obniża do 6 (sześciu) miesięcy; uchyla rozstrzygnięcia zawarte w pkt. 2, 5 i 6 wyroku; na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 9 czerwca 2013r.; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; wymierza oskarżonemu opłatę za obie instancje w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych i obciąża wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Oskarżony H. K. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 7 listopada 2013r. sygn. akt XVI K 2372/13 uznany został za winnego tego, że w dniu 9 czerwca 2013r. w B. przy ul. (...) (...) kierował samochodem osobowym marki (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, gdzie pierwsze badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu dało wynik 1,14 mg/l, a drugie dało wynik 1,09 mg/l, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18 listopada 2003r. sygn. akt XVI K 124/03 za przestępstwo z art. 178a§1 kk oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28 listopada 2003r. sygn. akt XVI K 789/03 za przestępstwo z art. 178a§1 kk, tj. za winnego występku z art. 178§4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 69§1 i 4 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 4 lat. Na podstawie art. 42§2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, a na podstawie art. 49§2 kk orzeczono środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 400 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Na podstawie art. 71§1 kk wymierzono oskarżonemu karę

30 stawek dziennych grzywny przyjmując jedną stawkę w wysokości 20 zł, a na podstawie art.63§1 kk na poczet kary zaliczono okres zatrzymania w dniu 9 czerwca 2013r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny. Orzeczenie zawiera też rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok w części dotyczącej kary na niekorzyść oskarżonego H. K. zaskarżył prokurator, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść wydanego wyroku poprzez niezasadne uznanie, iż w przedmiotowej sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek” w rozumieniu art.69§4 kk uzasadniający warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec sprawcy czynu z art.178a§4 kk, podczas gdy wszechstronna ocena zebranego materiału dowodowego, w tym okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu, prowadzą do wniosku przeciwnego.

Reasumując, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie pkt 2 i 5 sentencji orzeczenia i utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja oskarżyciela jest zasadna.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie. Uszło jednak jego uwadze, że w przypadku skazania za przestępstwo z art.178a§4 kk warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności może nastąpić w szczególnie uzasadnionym wypadku i słusznie podnosi oskarżyciel, że nie jest taką okolicznością stosunkowo długi okres dzielący sprawcę czynu przewidzianego w wyżej wymienionym przepisie od takich czynów popełnionych wcześniej. Podzielić też należy stanowisko skarżącego, że okoliczności popełnienia czynu świadczą o znacznej demoralizacji sprawcy z uwagi na całkowite lekceważenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym i oczywistym dążeniu do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Mimo spowodowania kolizji drogowej, podjęcia przez świadka zdarzenia próby uniemożliwienia dalszej jazdy, oskarżony tę jazdę kontynuował. Jego bezkrytycyzm przejawiał się w tym, że nie dostrzegał niczego nagannego w prowadzeniu samochodu w stanie znacznej nietrzeźwości, bo 1,09 i 1,14 mg/l, nie posiadaniu uprawnień do kierowania samochodem, gdyż zamierzał pojazd odprowadzić „jedynie do garażu”.

Podkreślić należy, że Sąd I instancji nie wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku żadnych szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że orzeczoną karę pozbawienia wolności obniżył do 6 miesięcy ale uchylił orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary i orzeczenia z tym związane (pkt 2, 5, 6 wyroku). Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył na podstawie art.63§1 kk okres zatrzymania dnia 9 czerwca 2013r.

Zdaniem Sądu Okręgowego wymierzona kara jest odpowiednia do stopnia szkodliwości społecznej popełnionego czynu, winna spełnić wymogi prewencji zarówno szczególnej jak i ogólnej. Podkreślić należy, że oskarżony ma problemy z alkoholem, mimo że sam ich nie dostrzega i tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności w stosunku do sprawcy niepoprawnego odniesie oczekiwane efekty. Tylko taka kara spełni też zadanie prewencji ogólnej w stosunku do potencjalnych sprawców i tej części społeczeństwa, która nie dostrzega zagrożeń oraz tragicznych skutków prowadzenia pojazdów pod wpływem alkoholu czy wręcz upojenia alkoholowego.

Orzeczenie o kosztach oparto na mocy art.624§1 kpk.